

הקדמה מבן הרב המחבר מגן אברהם

חן וצוק ומתקן מהמברר הפעוט והשגל בן המחבר בעבור כבוד אביו חילו יתגבר :

ברוך

אברהם לאל עליון אשר נתן צער וכוונתו לכול לקבל עליו יסורים של אהבה שלא היה בהם ניכול תורה כי אף על משכבו היה נאמן לא שקט ולא נח כל ימיו חולין בטהרה היתה לו ולא משו תלמידיו סבית אהלו וכמעט שלא היה בו כח גרו נחן ריח שמן אפרסמון וזלוחית של בלייטין נתן למשוח להתפשט כל קמטין לא הניח דבר גדול וקטן לכלם היה שח לתלמידיו צימאן לרווח גדולי הדור השכימו לפתח אהלו כל דבר הלכה לשאלו ולא מנע מהם במחלו וכל זאת יעידו ויגידו ספוגי וחשובי גיבורי כח בני קהילתו יודעו ומכירו איכותו ומהותו קהלה כפוארה קק קאליש יצ"ו וכל האזורה ברוח הן ובכן בוחן כורר כמו רוכל לבד אוכל בוכרו ואת חדרנה עני דמיות שליש ולבי מאור בחליש כרוע שנית מכיר ל לא ראיתי ולשאוב מבארו פרי עץ החיים לא זכיתי אמנם זאת היא נחמתי שהאב מוכה את בנו בחמשה דברים ה"ה שארני אביו ל חיבר כמה חיבורים לא למענו להתפאר ולהתגדל כי אם מגדול בקשת החברים שבקשו ממנו חידושים על הארבע שורים והשיב להם בגדול ענותנותו הלא תמצאו תמונתו די לנו בראשונים ומה לנו להצטער על אחרונים הלא על שלשה כבר מבואר ומפורשה ועל ארבעה לא אשיבנה ריקם אשר עדיין לא נמצא שום פירוש על סוד אורח חיים ולגדול אהבתם לא מנע מאתם ובשכתב הספר הזה לא היה בן שלשים שנה ובשנים ביסורים קשים היה סדוק ומספר הזה לא ידע אנוש ערכה איה היא גנוה וטמונה כי לכורה פגימה שכונה כי מרוב חריפותיו ובקיאותו מעייל פלא בקפא דמחטא קולע אל השגרה ולא יחטא המפורסמת אין צריכין ראייה שהיה נאח ומתקכל בעיני כל ומרובה כריח נוחה ועולת ראייה אף שדורי האלוף התורני מתר יודא זל"ה החסיד מהר"ר איזק ר' מאיריש סקראקא מרח וינע וכתחית את רגליו לקק אמשטרים לכית הרפוס אשר עס הספר רק העיקר היה חסד מן חכים ור' כי לא היה לו משפט מעולה זכין כן ארחות חיים מכנו תוצאות אף הקדים כשתחלתו קבל לרצון מזה עולת התמיד ובעיני כל היה חביב וחמיר והרבה עתיקים נאמרו לקרוא לפני ארזי אביו מפי ותיקים וחפשי בנירות ברוק שבעין בס' עולת החסיד לידע סאין תמצא כל מרגליות ואבן יקרה גדולה וקטנה ואיזה הוא מקום בינה ומה לי להכניס ראשי בן התרים המורים הקורא יראה כאשר נתוכח עמו בדברים ישרים וברורים ואחרי כל הבא ספר התורה היה נחלה וארון הקודש נשבה ויגני אברהם וקבר בשיבה טובה ובקוצר ימים ינע בתורה כתלמיד עתקן באה שנה גובר כסופעין הנוכח ולשער החסידים לא הגיע והנחת אחריו ברכה ברכת אברהם לגולרעו אחריו ואני צער הייתי לימים שפל בעיני העמים לא העליתי צל לבי ציחוקים אף בשגם עמתי על רעתי את שאהבה נמשי בקשתי ולא מצאתי כמעט שעבתי מצאוני השומרים לבוקר אור ארש שיתלה ושאלוני אנה פנה דורך והודך ונבקשני עמך ונצא בעזרתך עזרת ה' בנבונים כי הכפר היה טמון בסתרים ובחורים תחת רשות אחרים אשר לא שמעו לקול הורים ומורים אף שנגד עליהם בנדרות קלים וחסורים מנאוני ארץ בחרמות ושמות ונדיים עד שהעיר הא"ת רוח המסנאים קנאת ה' צבאות עלי שמים ועמר לימן צדקי והוציא לאור משפטי דני לפני מאורות הגדולים הרבנים דר"א יצ"ו כאשר בידנו כתבים יפסקים ואין לא הסתי על סמיו ובעיני הכעוטי ושנפתי את מחני להתחוק להיות לאיש לצאת ולכואב בדרך כל הארץ להציב מצבת קבורת אבותי ועובדי את בני ביתי ומסקום למקום גדתי ולפני קציני אלופי רומני מנהיגי פולין גדול כפי שטחתי והעירוני ברעיוני בבשת פני עד שנתנו מקום לרכי והילו מכאם לפני ותלית אהר יוני בתוך דוחקי ועוני ואסתרתי לנושא מניני ה"ה האלוף מהר"ר שבת ששורר אליו נשאתי את עיני שאהיה בצלו סתלון ומה מאור הייתי מתחכט ומסתחנן לפני והראיתי לו פסקי כתבים מראצות וכתב מיוחד מהגאון אב"ר מדינה יצ"ו דפולין גדול עם רומני קציני מנהיגי מדינה יצ"ו ויהי כדברי אליו יוסים נתן מקום לרכי אלה והוציא מכה אל הפועל בתוספות מובלה על העיקר על מעט מעות שהיה בידו סקהלות קרושות ומה מאור ששו בני מעי ראשכתב הנחותי מנינים מנן רור ומנן אברהם יחיו המה פונים כעסר גקי המוכן למלות לפני אלקפא ורג' בחיבור חיבורים אשר היוני השם לחבר דברי חכמים חרשים אשר הם לכלל זכר ראשים וכלל ענף שרשים ובכתב יד א"מ ל לא מצאתי שום הקדמה כי מגדול ענותנותו היה חביב לו שיוסס הספר ואף לא יקרא שמו עליו ואף אני לא למעני אעשה ולא לכבוד בית אבא כי אם לזכות את הרבים ויסוצו כעניות חוצה שלא יהיה התורה הוות מונח בקרן זית כי היא חיים ואורך ימים למחזקים למני עליהם בעידא ריכס כיה ובעידא ולא נציק ביה ע"כ קראתי בשם **מגן אברהם** וכששמעתי מתלמידיו המופלים ש' שפעם אחת שאלו את רבם היאך וכה יקרא שמו של הספר והשיב להם באקראי בעלמא נר ישראל ר' נר' יפה של' ר' אברהם הלוי בכן אחזי יד בתרין בתי אבות שאברהם נכלל בישראל להיות לנו הנר למאירת עינים וגם נר ישראל בני' מנני אר"ן דר' אברהם הכנ' ל' זל

וזכרה לי אלהי לטובה שעזרת לי לבי הנדיבה ואודה לה רגול מרכבה

שזיכני לראות גמר המלאכה החשובה כה יזכני ה' לעכרו ביראה

ובאהבה כ"ר המתפללש בעפר ומצפה

לשושנה לחונן רעה

נאם הקטן חיים בן לא"ה החסיד מהור' אברהם אבלי כנ' ל' זל' מק' קאליש

